

JOZEF IN EGYPTTE

Musical

door

CHARLOIS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JOZEF IN EGYPTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHARLOIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **20** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Een vrije bewerking naar het oude Bijbelverhaal van het Oude Testament uit het boek Genesis.

Veel personen zijn fictief en berusten niet op het werkelijke verhaal. De oorspronkelijke geschiedenis is echter zo veel mogelijk intact gelaten.

ROLVERDELING:

Verteller

Jakob - vader

Ruben - zoon

Levi - zoon

Simeon - zoon

Juda - zoon

Zebulon - zoon

Issachar - zoon

Jozef - zoon, jong en later ouder

Benjamin - zoon, kind en jongeman

Dina - herderin

Bilha - bijvrouw

Zilpa - bijvrouw

Azura - herderin

Tamar - herderin

1^e koopman

2^e Koopman

Esmee - slavin

Metabel - slavin

Potifar - Commandant farao

Farao

Bediende - man

Nefertari - koningin

Ada - slavin

Basemat - slavin

Bakker - man

Wijnschenker - man

Sjabbi Eunuch - man

Herderinnenkoor en later slavinnenkoor

DECOR:

Rechts een groot paleis met hoge zuilen. Links een uitgebreid tentenkamp met diverse verblijven.

Op de achtergrond projectie van woestijn met zandheuvelds en hier en daar wat begroeiing.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE TONEEL

In het tentenkamp

(diverse tenten met een hoofdverblijf)

BENJAMIN: *(jong jochie)* Papa, papa mag ik ook buiten spelen, ik wil naar buiten bij de lammetjes net als alle anderen.

JAKOB: Nee, nou even niet mijn jongen.

DINA: Kom maar even hier bij me zitten, straks komen ze allemaal.

BENJAMIN: Nee, nee ik wil naar buiten, ik ga kijken waar ze blijven.
(rent weg)

JAKOB: Kom terug Benjamin.....!!

AZURA: Ik zal hem wel halen.....*(roept)* Kom maar Benjamin, dan gaan wij samen een spelletje doen.

BENJAMIN: *(komt terug rennen)* Jozef komt er aan, hij is bijna thuis.
(Jozef komt binnen)

JOZEF: *(moedeloos)* Ik stop er mee, ik heb helemaal genoeg van al die kerels.

JAKOB: Vertel eens mijn zoon, wat hebben ze nu weer uitgehaald.

JOZEF: Moppen vertellen ze, niks anders dan schuine moppen. Ze praten alleen maar over vrouwen, mooie vrouwen, rijpe vrouwen. Voor de schapen hebben ze weinig aandacht. Verder schelden ze alleen maar op mij omdat ze weten dat ik veel meer weet dan zij. Ze zijn gewoon jaloers, dat is het.

JAKOB: O, o is het weer zo. Ik zou willen dat ze wat meer op hun werk letten en wat minder op de vrouwtjes.

JOZEF: Ze zitten altijd maar op me vitten. Ze lachen me uit en noemen me watje.

JAKOB: Trek het je niet aan mijn zoon, jij bent mijn uitverkoren zoon, samen met je kleine broertje Benjamin.

JOZEF: Daarom zijn ze jaloers, niks anders, gewoon jaloers.

BENJAMIN: Waarom is dat papa?

JAKOB: Jullie zijn kinderen van mijn geliefde vrouw Rachel. Zij is voor jullie gestorven en dat mogen wij nooit vergeten. Die andere jongens hebben allemaal andere moeders, zij hebben maar voor de helft jouw bloed. Ze zijn dus ook maar half zo goed.

BENJAMIN: Waarom?

JAKOB: Jullie broers zijn allemaal van mijn bijvrouwen. 't Zijn kinderen van Bilha en Zilpa, ze kunnen goed werken, maar jullie zijn veel beter.

JOZEF: Het wordt avond vader, ze komen straks naar hier. Als ze de schapen bijeen hebben gedreven komen ze naar u toe.

JAKOB: Laat ze maar komen jongen, maar voor die tijd moet je even naar me luisteren. Jij bent mijn uitverkoren zoon. Samen met je broertje Benjamin ben jij voortgekomen uit Rachel mijn geliefde vrouw. Helaas is ze bij de geboorte van je broertje overleden, zij was mijn grote liefde. Ik zal haar nooit vergeten, zij was zeer speciaal. Jullie zijn beter en slimmer dan die anderen, daarom mijn jongen wil ik je iets geven. Je bent nu bijna volwassen en ik wil je deze mantel schenken, die heb ik speciaal voor je laten maken..... Azura haal de mantel voor me.

AZURA: Zoals u wilt meester. *(gaat af)*

BENJAMIN: Krijgt Jozef die, en ik dan?

JAKOB: Jij moet eerst groot worden mijn kleine zoon, misschien krijg je dan ook een mooie mantel.

AZURA: Hier is de mantel, zal ik hem aandoen?

JAKOB: Draag hem met ere voor de familie jongen.

JOZEF: O vader, prachtig, wat een mooie mantel en wat een mooie kleuren. *(trekt hem aan)* O, kijk eens hoe mooi! Is die voor mij?

BENJAMIN: Oooooohhhh die is mooi!!

JOZEF: Dank, duizend maal dank vader. O, wat ben ik daar blij mee. Ik zal hem met ere dragen en zorgen dat ik een voorbeeld ben voor al mijn broers.

BILHA: *(komt op)* Kijk nou toch eens hoe mooi. Jongen wat zie jij er prachtig uit. Op zo'n zoon kan je best trots zijn meester. Ja, die heeft je vader speciaal voor jou laten maken, wees er maar zuinig op. *(de broers komen binnen)*

RUBEN: Zo, wij zijn klaar, nu even wat drinken..... Kijk nou eens, wat is hier aan de hand? Wat heeft die jongen daar aan?

JOZEF: Een nieuwe mantel, die heb ik van vader gekregen. Mooi hè?

LEVI: Zo, zo! Krijgen we allemaal zo'n mantel?

SIMEON: Dat ziet er goed uit zeg, zo een wil ik ook wel.

JUDA: Nou dat zie ik echt niet gebeuren, dat is natuurlijk alleen voor z'n lievelingetje.

JAKOB: Jongens, luister! Er is natuurlijk wel verschil tussen de een en de ander. Jullie zijn kinderen van mijn bijvrouwen Bilha en Zilpa. Jozef en de kleine Benjamin zijn kinderen van Rachel en dat maakt wel verschil. Dat zullen jullie natuurlijk wel kunnen begrijpen.

ZEBULON: O ja, waren onze moeders dan niet goed genoeg. Je hebt toen niet gearzeld om met ze te slapen. Waren ze toen wel bijzonder genoeg?

JAKOB: Natuurlijk wel, zij waren jong en mooi en het vlees was zwak. Moet ik als man dan verzaken als hun ogen mij vragen mijn mannelijke plicht te doen? Ik heb ze verwend en ik heb ze gelukkig gemaakt en jullie waren het resultaat er van.

RUBEN: Doe nou niet vader alsof je daar een hekel aan hebt gehad. Je stond maar al te graag klaar om die plicht uit te voeren. Je was trouwens ook niet te lui om je bed te delen met andere vrouwtjes.

JAKOB: Moet jij dat zeggen zoon? Jij hebt onlangs met Bilha geslapen, terwijl zij mij toebehoort..... Kies jij je eigen vrouwen uit en laat de mijne met rust. Laat dat niet meer gebeuren jongen anders loopt het slecht met je af. Bilha en Zilpa behoren tot mijn vrouwen en daar blijf jij vanaf.

LEVI: Is dat dan de reden dat Jozef zo'n mooie mantel krijgt, is hij beter dan wij?

JAKOB: Hij is een zoon van Rachel jongen. Zij was mijn liefste vrouw, zij was mooi als de prille lente, haar ogen waren als fonkelende sterren. Haar haren waren als het fijnste garen. Zij had een huid blank als de lentezon, haar rondingen waren als die van prachtige witte wolken. Zij had het verstand van een wijsgeer, zo bijzonder was zij. Daarom is haar zoon Jozef zo speciaal, daarom zal hij deze mantel dragen en jullie allemaal tot voorbeeld zijn.

RUBEN: (*moppert*) Altijd weer dat rotjoch, ik word hier helemaal niet goed van.

BILHA: (*komt op*) Vader Jakob het wordt nacht, het bed heb ik klaargemaakt, als u zo ver bent kunnen we gaan slapen.

JAKOB: Dat gaat niet gebeuren, vannacht zal ik niet met je slapen. Ik ga slapen met Zilpa, zij is me tenminste trouw gebleven, en heeft niet het bed gedeeld met mijn zoon..... Trek je nu terug in je eigen tent en stuur Zilpa naar hier.

BILHA: Maar vader Jakob, dat was niet mijn schuld. Ruben heeft me verleid. Hij zei dat hij uit naam van u sprak en dat u hem dat had opgedragen, omdat het voor u steeds moeilijker werd uw plicht te vervullen.

JAKOB: Zo heb jij dat gezegd, jij vindt mij te oud om mijn mannelijke plicht te vervullen.

RUBEN: Nou ja vader ik dacht, u wordt ook een dagje ouder.....

JAKOB: Je hebt wel een erg doorzichtige smoes verzonnen om met haar te slapen. En jij trapt daar zomaar in!

BILHA: Ik kan er toch niks aan doen dat hij mij voorliegt.

JAKOB: Schuld of niet, je weet dat je mij toebehoort, of ik mijn mannelijke plicht vervul, bepaal ik zelf en niet mijn zoon. Moet er nog bijkomen zeg, dat zo'n rotjongen bepaalt wat ik wel en wat ik

niet kan. Trouwens het is ook niet de eerste keer. Je hebt ook al twee kinderen van een ander. *(Bihla mompelend af)*

SIMEON: Nou, zo kan het wel weer. We hebben nu wel genoeg gehoord. Dan kunnen wij nu ook wel gaan denk ik?

JAKOB: Nee wacht..... jullie gaan je morgenochtend klaar maken om het vee te gaan weiden in Dotan. Vul de waterzakken, neem proviand mee. Jozef zal jullie daarbij helpen. Hij gaat niet mee, daarvoor is hij nog te jong. Hij kan me hier thuis nog best helpen.

JUDA: Toen wij zo oud waren als hij gingen we al lang mee om het vee te weiden. Hij kan ook best wat doen hoor. Die verwende snootap, met zijn mooie mantel, hangt me de keel uit.

JOZEF: Ik wil wel met ze meegaan hoor vader, ik kan dat best.

ZILPA: *(komt op)* Heeft u mij laten roepen? Ik ben zo snel mogelijk gekomen.

JAKOB: Ja het is goed. De avond valt, de sterren staan als heldere diamanten aan de hemel. Dit belooft een mooie nacht te worden. Ik wil met je slapen, maak het bed in orde, je weet hoe ik het hebben wil.

ZILPA: Zoals u zegt, zo zal het gebeuren. Alles zal naar uw wens worden geregeld..... Ik zal op u wachten.

RUBEN: Ik heb genoeg gehoord, dan kunnen wij wel gaan. Morgen vertrekken we naar Dotan. We zijn dan tenminste voorlopig alleen. *(alle broers af)*

(het wordt nacht)

1. ZANG

(herderinnenkoor)

**De nacht komt over 't land een vredig duister,
De warmte van het zand, een zacht gefluister
Klinkt er door de nacht, zij gaan op weg naar morgen.
Geeft ons weer nieuwe kracht en nieuwe zorgen.**

**Rust als een jonge knaap, met mooie dromen.
Die na een diepe slaap is thuisgekomen.
Komt de nieuwe dag, hoop op een mooie morgen.
Rust met een blijde lach met minder zorgen.**

(later wordt het licht)

TWEEDE TONEEL

JOZEF: *(komt op, roept naar de tent)* Alle waterzakken zijn al gevuld en jullie proviand is zo klaar..... Als jullie even helpen sjouwen kunnen jullie zo vertrekken.

RUBEN: *(op met Azura)* Ja, we moeten weg, voor een paar dagen met de kudde.

AZURA: Waar heb je de hele nacht gezeten? Ik heb uren op je gewacht maar je kwam niet.

RUBEN: Had ik dat beloofd dan? Ga nou maar, ik heb nu geen tijd.

AZURA: Je was natuurlijk bij Naftali hè, daar ben je laatst ook al een nacht bij geweest. Je doet maar waar je zelf zin in hebt. *(boos af)*

JOZEF: Kan je effe helpen sjouwen, Simeon.

SIMEON: *(op)* Moet je die verwende snotaap nou horen. Helpen sjouwen? Je kan best zelf even aan het werk gaan jochie. Wij moeten dagen met de kudde op pad en jij blijft je lekker hier een beetje vervelen zeker.

LEVI: *(komt ook op)* Heb je de ezels al laten drinken, we hebben nog een hele weg te gaan. Vooruit schiet een beetje op luie donder. We hebben geen uren de tijd.

JUDA: *(roept van achter)* De tenten voor de nacht, heb je die al opgeladen? Vooruit, maak eens een beetje voort.

JOZEF: Ja, ja ik kom er aan. Ik kan ook niet alles tegelijk. Kan ik het helpen dat ik niet mee mag van vader.

JUDA: *(op met Zebulon)* Zo'n verwend nest, nog praatjes ook. Vooruit schiet op anders zal ik je een schop onder je kont geven. Kom jongens, nog even een hapje eten en we gaan.

JOZEF: *(houdt Zebulon tegen)* Luister Zebulon, ik moet je wat vertellen. Ik heb vannacht gedroomd. Heel veel en heel mooi gedroomd.

ZEBULON: O ja, nou we dromen allemaal wel eens, da's niks bijzonders. *(loopt weg)*

JOZEF: Nee luister nou, want dit was wel bijzonder en heel duidelijk. Ik droomde dat we allemaal op het land schoven aan het binden waren. Toen ging plotseling mijn schoof recht overeind staan en die van jullie er allemaal omheen en ze bogen allemaal naar mij. Echt waar! Niet te geloven toch?

ZEBULON: Nee inderdaad, ik geloof er ook geen woord van. Heb jij dat gedroomd of verzin je dat nu zo maar?

JOZEF: Nee nee, het was een echte droom, ik zag het allemaal voor me.

ZEBULON: (*roept*) Hé jongens luister eens wat die lummel nou weer te vertellen heeft. Meneer heeft gedroomd..... hij heeft gedroomd dat wij allemaal voor hem buigen.

LEVI: Buigen voor hem hoezo?

ZEBULON: Op het land zei hij, toen we aan 't schoven binden waren, ging zijn schoof rechtop staan en onze schoven bogen allemaal voor hem.

LEVI: Hij denkt zeker dat hij koning over ons wordt.

RUBEN: Wat zeg je nou, hij, die kontkrummel?

JOZEF: Nee, nee da's niet waar. Ik heb alleen gezegd dat we aan het schoven binden waren en dat mijn schoof rechtop ging staan en die van jullie er allemaal omheen gingen staan en naar de mijne bogen.

JUDA: Hoor je dat? Meneer denkt echt dat hij de baas hier wordt. Ik zei toch al dat ie een schop onder z'n kont moet hebben.

ZEBULON: Heb je wel eens meer van die rare gedachten?

JOZEF: Dat zijn geen gedachten, dat zijn echte dromen. Kan ik er wat aan doen, ik droom gewoon zo.

SIMEON: Wat moet je nou met zo'n kereltje? Hij probeert ons met zijn praatjes te beïnvloeden.

JOZEF: Nee, nee. Ik droomde ook nog dat de zon, de maan en de sterren zich allemaal voor mij neerbogen.

RUBEN: Allemaal buigen voor jou? De zon, de maan en de sterren. Wat denk jij wel snotaap dat wij allemaal voor jou gaan buigen.

JOZEF: Dat zeg ik helemaal niet. Dat maken jullie er maar van.

JAKOB: (*komt op uit zijn tent*) Gaan jullie al bijna weg? Het wordt tijd, je hebt nog een heel eind te gaan.

RUBEN: We zouden net weggaan, toen die kleine jongen ons kwam vertellen dat hij de baas zou worden van ons allemaal. Meneer heeft gedroomd, zegt hij. Wij moeten allemaal voor hem buigen.

JAKOB: Gedroomd? Wat gedroomd?

SIMEON: Ja, hij zei dat ie droomde dat we aan het schoven binden waren en dat zijn schoof rechtop stond en al onze schoven om hem heen stonden en naar hem bogen.

JAKOB: Is dat waar zoon? (*Jozef zwijgt*) Nou vertel op, wat heb je gedaan?

JOZEF: Niks vader, ik heb alleen maar gedroomd. Ik droomde ook dat de zon, de maan en de sterren allemaal om mij heen gingen staan en voor mij bogen, alsof ik hun koning was.

JAKOB: Zeg, wat is dat voor een droom? Moeten ik, je broers en je moeder zaliger soms allemaal voor jou neerbuigen? Dat gaat wel een beetje te ver, vind je niet. Nou kom maar gauw mee naar binnen. Je broers gaan vertrekken en jij gaat met mij mee.

ZEBULON: Dat is toch niet normaal, wat dat joch allemaal in zijn hoofd haalt.

LEVI: Dat ventje is helemaal gestoord.

JUDA: Komt omdat ie veel te veel verwend is.

SAMUEL: Kom laten we gaan mannen. Ik heb genoeg van al die domme praatjes. Je zou dat kleine verwaande krenge toch wat aan doen.

2. ZANG

(de mannen gaan op pad. Filmbeelden. Herderinnenkoor)

**Samen gaan zij nu op pad, maar je moet wel begrijpen dat,
Zij niet zo blij zijn met een broer die alle aandacht heeft gehad
en dus gaan zij nu aan 't werk, want tezamen staan ze sterk.
het is gewoon een hele nare verwende vlerk.**

**Hij krijgt alles voor elkaar, ieder staat altijd voor hem klaar.
het is gewoon een snotaap, een verwende scharrelaar
Ze zullen hem leren die slome duikelaar.**

**Samen gaan zij nu op pad, maar je moet wel begrijpen dat,
Zij niet zo blij zijn met een broer die alle aandacht heeft gehad
en dus gaan zij nu aan 't werk, want tezamen staan ze sterk.
het is gewoon een hele nare verwende vlerk.**

DERDE TONEEL

VERTELLER: Na een paar dagen bereiken de mannen Dotan, ze slaan hun tenten op en weiden intussen het vee. Ondertussen vervelen ze zich, vertellen elkaar sterke verhalen en drinken wijn en dobbelen onder elkaar met als inzet wie de mooiste herderin mag begeren als ze weer thuis komen.

LEVI: Als we terugkomen zullen we hem wel eens flink te pakken nemen.

JUDA: Ik heb er helemaal genoeg van om als een soort bastaard te worden behandeld. Meneer een mooie mantel en wij deugen niet omdat we van de verkeerde moeder zijn.

RUBEN: Nou zijn beurt komt nog wel. Wacht maar, als hij wat ouder is gaat hij ook mee het veld in dan krijgen we hem wel.

SIMEON: Levi schenk nog eens een beker wijn in en laten we nog wat dobbelen ik heb er echt geen zin om aldoor aan dat rotjoch te denken.

ZEBULON: Ja goed, laten we dat doen. Waar zijn de dobbelstenen?

ISSACHAR: Wat is de inzet?

LEVI: (*schenkt wijn*) Ja wie weet er een goeie hoofdprijs?

RUBEN: Nou ik weet wel wat. Wie wint mag als eerste het bed delen met Miranda als we weer thuis zijn.

SIMEON: Miranda, wie is dat?

RUBEN: Weet je wel die mooie jonge herderin, die met dat mooie lange haar.

ISSACHAR: Ja, ik ken haar wel. Zij is nog maagd en ze is hemels mooi.

JUDA: O ja, die is goed. Dat prachtige haar en van die mooie grote ogen. Ze is als een godin van de dageraad. Als ik er alleen al aan denk word ik al warm.

SIMEON: Koel jij maar even af mannetje, want die ga jij vast niet winnen. Dan moet er wel heel wat gebeuren. Nou mannen hoeveel potjes spreken we af?

RUBEN: Zeven potjes en wie in totaal het hoogst uitkomt mag haar hebben. Goed? Waar zijn de stenen?

LEVI: Die heb ik, wacht ik haal ze wel even. (*gaat naar de tent*)

JUDA: Ik hoop maar dat ik nu eindelijk eens geluk heb. Wacht ik schenk nog even bij.

SIMEON: Wie begint? Zal ik beginnen?Nee, laat mij maar als laatste, dan heb ik meer kans!

RUBEN: (*gooit*) Twee en drie en vijf is tien punten, ik schrijf het even in het zand. Nou jij Simeon.

SIMEON: Allemaal je eigen punten opschrijven jongens, maar wel eerlijk hè. (*gooit*) Tweemaal één en een zes, da's acht. Wie volgt.

ZEBULON: (*gooit*) Vier, vijf en zes, nou dat schiet lekker op. Vijftien punten..... Hahahaha ik voel haar al aankomen. Met Miranda op de veranda!!!! Nou jij Levi.

LEVI: (*rammelt en rammelt nog eens en gooit dan*) Tweemaal een één en een drie. Jammer, ik had net zo goed geschud.

JUDA: (*gooit*) Misschien houdt ze niet zo van schudden. Hahaha..... Kijk!! Vijf, vijf en zes. Dat is zestien bij elkaar.

RUBEN: (*gooit*) Nou ik weer. Kijk! Vier, vier, twee. Weer tien punten. Ik sta al op twintig. Simeon, jij moet weer.

SIMEON: (*gooit*) Drie, drie, vijf. Elf bij elkaar. Schrijf op Ruben.

ZEBULON: (*gooit*) Driemaal vier is twaalf. Ik word al warm jongens..... Kom op Levi, schud haar nog maar eens door elkaar.

LEVI: (*gooit voorzichtig*) Drie, twee, één. Zes puntjes, dat schiet ook niet erg op.

JUDA: Misschien moet je toch maar weer schudden, jongen. (*gooit*) Drie, twee, vier. Negen punten, schrijf op Ruben.

RUBEN: Zebulon, jij staat voor op dit moment. Wacht maar mannetje, daar komt ie!! Tweemaal drie en vier. Weer tien punten, nou als ik zo doorga.....

LEVI: Hé, kijk eens, wie komt daar aan in de verte?

SIMEON: Verrek, dat lijkt Jozef wel. Nee hè!! Wat komt die sukkel hier doen.

ZEBULON: Kijk daar komt meneer aan hoor. Zeker spioneren voor vader.

LEVI: Moet je hem zien met z'n mooie jas aan. Die voelt zich helemaal de koning.

ZEBULON: Ja, wat wil je als je zo opgehemeld wordt door je vader.

JUDA: Nou kunnen we hem eens goed te pakken nemen mannen.

JOZEF: (*komt naderbij*) Hoi mannen, hèhè eindelijk dan. Dat was een end lopen.

RUBEN: Wat brengt jou hier? Je moest toch thuis blijven van vader?

JOZEF: Vader zei, ga eens kijken of het wel goed gaat met het vee. Hij was er ongerust over.

SIMEON: O ja, jij moet ons controleren zeker, hij denkt zeker dat jij alles beter kan dan wij. Nou ga maar lekker bij de kudde kijken daar lopen ze.

JOZEF: Eerst wil ik eigenlijk wel wat drinken, ik stik van de dorst.

LEVI: Heb jij je eigen waterzak niet bij je dan? Moet je van ons water drinken.

JOZEF: Omdat ik moest lopen kon ik niet zoveel water meenemen en dat is nou op en ik heb dorst.

RUBEN: Wij hebben toevallig geen water over. Ga maar daarachter kijken daar bij het vee. Daarachter is een put misschien zit daar wel water in.

JOZEF: Waar is dat dan?

RUBEN: Loop maar mee, ik zal je wel wijzen waar dat is. (*Jozef en Ruben gaan af*)

SIMEON: Mannen luister, we hebben hem nu hier alleen, laten we hem gewoon uit de weg ruimen..... We gooien hem gewoon in die put en we zeggen gewoon tegen vader dat hij verscheurd is door een wild dier.

JUDA: In de put gooien, ja goed idee!! Dan zijn we mooi van die meester-dromer af.

LEVI: (*Ruben komt terug en hoort wat er besproken wordt*) We slaan hem gewoon dood, we zijn dan eindelijk van dat rotjoch verlost..... Ja, dat is de beste oplossing.

ISSACHAR: Misschien gaat vader dan ook een beetje meer waardering voor ons krijgen. Zal hij eindelijk eens begrijpen wat wij allemaal voor hem doen. We steken hem gewoon dood en gooien hem in die put.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto